

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Stk/5/2021
Identifikačné číslo spisu: 8020200077
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8020200077.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu (spravodajca) JUDr. Petry Príbelskej PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobkyne: G. M. H., narodená XX.XX.XXXX, bytom Z. Q. H. XXXX/X, E. E., zastúpená advokátom JUDr. Vladimírom Dlugolinským, so sídlom advokátskej kancelárie Levočská 1, Stará Ľubovňa, proti žalovanému (sťažovateľovi): Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 29. novembra 2019 č.p.: KRPZ-PO-KDI3-95-003/2019-P na základe podanej správnej žaloby, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2Sa/4/2020-105 zo dňa 2. júla 2021, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Žalobkyni sa p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 2Sa/4/2020-105 zo dňa 02.07.2021 zrušil rozhodnutie žalovaného č.p.: KRPZ-PO-KDI3-95-003/2019-Pa zo dňa 29.11.2019 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým rozhodol o odvolaní žalobkyne voči prvostupňovému rozhodnutiu č.p.: ORPZ-SL-ODI2-101/2018-P zo dňa 26.08.2019 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Starej Ľubovni tak, že ho zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/, k/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“), pretože svojím konaním porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, § 66 ods. 2 písm. a/, d/, e/, i/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o cestnej premávke“), čím podľa ustanovenia § 137 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona závažným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky tým, že v čase od 20.06 hod. dňa 28.06.2018

do 07.00 hod. dňa 29.06.2018 na parkovisku pred bytovým domom na Z.. Q. H. Č.. X H. E. L., kde pri cúvaní z parkovacieho miesta s vozidlom zn. Dacia Sandero, TsEČ: E.-XXXBJ si počínala tak neopatrne, že prednou pravou časťou svojho vozidla zachytila pravú bočnú časť parkujúceho vozidla zn. Kia Ceed, TsEČ: E.-XXXBK, ktoré bolo zaparkované po jej pravej strane a to tým spôsobom, že bolo na parkovacom mieste zacúvané, čiže prednou časťou stálo do výjazdu z parkovacieho miesta. V dôsledku dopravnej nehody k zraneniu osôb nedošlo. Dychové skúšky neboli vykonané, nakoľko dopravná nehoda bola znamená (správne zaznamenaná) s odstupom času a poškodený mal vozidlo zaparkované. Žalobkyňa po dopravnej nehode nezotrvala na mieste dopravnej nehody, dopravnú nehodu neoznámila a odišla preč bez toho, aby si splnila povinnosť účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti. Na vozidlách bola spôsobená hmotná škoda. Za tento priestupok bola žalobkyni uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

3. Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia bolo nedostatočné zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie zo strany prvostupňového orgánu verejnej správy, keď sa nedostatočne riadil ustanoveniami § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“) v spojení s § 32 ods. 1 a § 3 ods. 4 Správneho poriadku a nerešpektovali zásadu objektívnej pravdy.

4. Krajský súd po preštudovaní obsahu administratívneho spisu ako podkladu pre vydanie napadnutého rozhodnutia konštatoval, že ten je chaotický a absentujú v ňom niektoré podstatné spisové materiály na ktoré odkazuje sám žalovaný ako aj prvostupňový orgán verejnej správy v odôvodnení svojich rozhodnutí, ako napríklad rozhodnutie žalovaného zo dňa 16.05.2019 a pokračovanie zápisnice, ktoré označujú orgány verejnej správy ako Zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 11.08.2018, v ktorej vypovedala žalobkyňa ohľadom dôležitých skutočností tvoriacich podklad prvostupňového rozhodnutia.

5. K samotnému zisteniu skutkového stavu mal krajský súd za to, že orgány verejnej správy sa nedostatočným spôsobom zaoberali objasnením priestupku na základe zisteného skutočného stavu veci, pretože tento nebol dostatočne zistený a samotný nehodový dej bol opisovaný a stotožnený na základe čiernobielej fotografie, ktorú predložil poškodený.

6. K fotografii predloženej L. L. (ďalej len „poškodený“), znázorňujúcej motorové vozidlá žalobkyne a poškodeného parkujúce vedľa seba, krajský súd konštatoval, že na jej základe nemožno bez akýchkoľvek pochybností zistiť, kedy bola táto fotografia vyhotovená a či bolo na nej vyobrazené služobné vozidlo poškodeného poškodené na pravej strane predných a zadných dverí tak, ako to opisuje poškodený vo svojom vyjadrení zo dňa 29.06.2018. Poškodený vo vyjadrení uviedol, že vo večerných hodinách prechádzal okolo svojho služobného vozidla Kia Ceed, TsEČ: E.-XXXBK (ďalej aj len „služobné vozidlo“) na parkovisku na Z.. Q. H. X H. E. L., kde si odfotil svoje vozidlo ako parkuje vedľa vozidla žalobkyne z dôvodu prípadného poškodenia (čo predpokladal), pričom aj z fotografie má byť zrejmé, že služobné vozidlo bolo v tom čase nepoškodené. Následne ráno v čase okolo 7:00 hod. zistil, že služobné vozidlo je poškodené na zadných dverách a pravej prednej strane so zanechaným oterom modrej farby po vozidle žalobkyne. Svoje tvrdenia však nepodložil žiadnou fotografiou potvrdzujúcou skutočnosť, že oter modrej farby sa na služobnom vozidle nachádzal a že ho spôsobila žalobkyňa. Zistenú skutočnosť následne nahlásil na linku 158, pričom uviedol kto mal poškodenie spôsobiť a dodal, že vozidlo žalobkyne parkuje pri Reštaurácii Kolkáreň.

7.

8. Krajský súd mal za to, že pokiaľ mienil prvostupňový orgán verejnej správy vychádzať z fotografie ktorú predložil poškodený mal žiadať technické údaje, ktoré by bezpochyby preukázali jej vyhotovenie dňa 28.06.2018 tak, ako to vyplýva z priloženej prílohy označenej dátumom 28. júna 2018 20.06 hod., neobsahujúce žiadne informácie o polohe, vyhotovenej fotoaparátom Samsung SM-G930F. Krajský súd dospel k záveru, že takto predložená fotografia nepotvrďuje v žiadnom prípade, že uvedená fotografia vozidla žalobkyne bola vyhotovená dňa 28.06.2018 o 20.06 hod.

9. Zároveň, pokiaľ mienil vychádzať z uvedeného vyjadrenia poškodeného zo dňa 29.06.2018, mal ďalej postupovať tak, že by preukázal, že k samotnému poškodeniu služobného vozidla poškodeného došlo zo strany žalobkyne jej motorovým vozidlom, ktoré bolo vyfotografované na fotografii predloženej poškodeným dňa 29.06.2018.

10. Krajský súd na rozdiel od orgánov verejnej správy nemal za to, že by Odborné vyjadrenie z 22.03.2019 a ani následne Znalecký posudok z 27.07.2019 dali jednoznačné odpovede na položené otázky, že k spáchaniu dopravnej nehody došlo vinou žalobkyne tak, ako je jej to kladené za vinu.

11. Podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia bola bezpochyby výpoveď poškodeného, ako aj Odborné vyjadrenie zo dňa 22.03.2019 spolu so Znaleckým posudkom zo dňa 27.07.2019, no napriek tomu krajský súd nebol presvedčený, že by uvedené dávali jednoznačné odpovede na nastolené otázky a že by orgány verejnej správy vykonali všetky opatrenia a všetko pre to, aby bez akýchkoľvek pochybností preukázali, že žalobkyňa sa dopustila priestupku tak, ako je jej to kladené za vinu vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Námietku žalobkyne, že nebol dostatočne zistený skutkový stav vyhodnotil krajský súd za dôvodnú.

12. Krajský súd vyhodnotil za nesprávny dôraz správneho orgánu na prvotnú výpoveď žalobkyne ako bezpochyby smerodajnej o preukázaní jej viny. Prvostupňový orgán verejnej správy mal nesprávne za to, že sa priznala k spáchaniu dopravného priestupku pretože v Zázname zo dňa 11.07.2018 mala uviesť, že je možné, že k miernemu kontaktu medzi jej vozidlom a služobným vozidlom došlo, nakoľko na poškodenom služobnom vozidle sa nachádza ešte farba jej vozidla a na jej vozidle je poškodenie, ktoré bolo spôsobené kontaktom medzi týmito vozidlami. K tomuto konštatovaniu, resp. k tomuto záveru nemohla pri spísaní Záznamu o podaní vysvetlenia dňa 11.07.2018 žalobkyňa ani dôjsť, pretože z čiernobielej fotografie nebolo vôbec vidno, že modrá farba jej vozidla sa nachádza na motorovom vozidle poškodeného, pretože z uvedenej fotografie, ktorá jej bola predložená, nebolo zachytené na fotografii poškodenie vozidla Kia Ceed, TsEČ: E.-XXXBK tak, ako to popisuje správny orgán a v prvom rade na čiernobielej fotografii nerozoznať modrú farbu. Z prvotného záznamu o podaní vysvetlenia jednoznačne pre správny orgán vyplývalo to, že žalobkyňa sa k danému skutku priznala a to tým, že mala povedať, že nakoľko sa na poškodenom vozidle nachádza ešte farba jej vozidla a na jej vozidle je poškodenie, tak vlastne dospel správny orgán k záveru, že danej škodovej udalosti sa dopustila žalobkyňa tak, ako to klasifikoval správny orgán v prvotnom rozhodnutí o priestupku zo dňa 11.09.2018.

13. Záverom dodal, že aj v prípade spáchania priestupku z nedbanlivosti je orgán verejnej správy povinný preukázať zavinenie priestupku bez pochybností a pri svojom závere musí vychádzať zo skutočností a dôkazov, ktoré takéto tvrdenia preukazujú. Pokiaľ teda správne orgány ako poklad pre svoje rozhodnutie využili čiernobielu fotografiu predloženú poškodeným ako aj Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.07.2018 a v konečnom dôsledku aj tri vyšetrovacie pokusy, výsledkom ktorých bolo Odborné vyjadrenie z 22.03.2019 a Znalecký posudok z 27.07.2019, ktoré však nedali jednoznačnú odpoveď na to, že žalobkyňa spáchala uvedený priestupok, nemohli orgány verejnej správy dostatočne zistiť skutkový stav, pretože z uvedených dôkazov vina žalobkyne nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

14. Proti rozsudku krajského súdu podal včas kasačnú sťažnosť žalovaný z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (SSP) navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

15. Sťažovateľ nesúhlasil so záverom krajského súdu, že by zistenie skutkového stavu veci bolo nedostatočné na meritórne rozhodnutie. Práve naopak, mal za to, že jednotlivo zabezpečené dôkazy spoľahlivo preukazujú porušenie pravidiel cestnej premávky žalobkyňou vyúsťujúcich do vzniku škody na majetku poškodeného, pričom následne si ako účastníčka dopravnej nehody nesplnila svoje zákonom vymedzené povinnosti a z miesta dopravnej nehody odišla.

16. K okolnostiam týkajúcim sa spornej čiernobielej fotografie predloženej poškodeným sťažovateľ uviedol, že odôvodnenie krajského súdu evokuje dojem, že ak by na doloženej fotografii boli požadované údaje (o čase jej zhotovenia) potom by bolo preukázané, že k samotnému poškodeniu služobného vozidla došlo zo strany žalobkyne. Sťažovateľ dodal, že namietaná fotografia zachytáva dve vedľa seba stojace motorové vozidlá, pričom bola vyhotovená náhodne a zároveň z opatrnosti z dôvodu predchádzajúcich negatívnych skúseností s vozidlom žalobkyne.

17. Namietal, že nikdy netvrdil, že by vo veci rozhodol iba na podklade predmetnej fotografie, práve naopak, vo veci rozhodol na základe dôsledného posúdenia vyjadrení jednotlivých zainteresovaných osôb, posúdenia fotodokumentácie a v neposlednom rade aj záverov znaleckého skúmania. Sťažovateľ vyjadril presvedčenie, že ku rovnakému záveru by došiel aj za predpokladu, že by sporná fotografia vyhotovená nebola. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal, že sa krajský súd odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, keď za účelom preukázania zodpovednosti za zavinenie dopravnej nehody nedôvodne vyžaduje preukazovanie vzájomného postavenia vozidiel v čase, ktorý s dopravnou nehodou nijako nesúvisí (t. j. niekoľko hodín pred predpokladaným časom nehody). Ak má krajský súd za to, že vyhotovenie fotodokumentácie zachytávajúcej postavenie vozidiel pred dopravnou nehodou má byť podmienkou potrebnou na preukazovanie zodpovednosti za zavinenie, ide o novú podmienku o ktorej sťažovateľ doposiaľ nemá vedomosť z rozhodovacej praxe krajského súdu.

18. K absentujúcim častiam administratívneho spisu uviedol, že okrem vlastného spisového materiálu predložil aj spisový materiál prvostupňového orgánu verejnej správy, z ktorého si vyhotovil fotokópiu. Na základe fotokópie spisu konštatoval, že dňa 11.08.2018 bola vyhotovená zápisnice z ústneho pojednávania, ktorá okrem iného obsahuje poučenie žalobkyne, jej vyjadrenie k veci samej a následne vyhlásenie rozhodnutia o priestupku. Sťažovateľovi nie je zrejmé, aké pokračovanie má krajský súd na mysli, keď konštatoval, že v administratívnom spise chýba. Vo vzťahu k chovajúcemu rozhodnutiu dodal, že sa nevie s určitosťou vyjadriť nakoľko sa jedná o spisový materiál prvostupňového orgánu verejnej správy, no jeho prípadná absencia nezaväzuje, nakoľko nie je predmetom prieskumu tohto konania.

19. Sťažovateľ sa nestotožnil s výčitkami krajského súdu, že odborné vyjadrenie B.. D. ako ani Znalecký posudok zo dňa 27.07.2019 nedávajú jasné odpovede na relevantné otázky a preto namietal, že zo záveru znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že technickou analýzou nehodového deja, ako aj vykonaného vyšetrovacieho pokusu bola zistená nesprávna technika jazdy žalobkyne. Krajský súd navyše úplne opomenul uviesť v čom vidí nedostatky odborného vyjadrenia a znaleckého posudku, či sa teda jedná o formálne nedostatky alebo odborné a akým spôsobom sa vymykajú skutkovým záverom zisteným v priebehu konania o priestupku.

20. Sťažovateľ mal naopak za to, že úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky ako aj skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných orgánom verejnej správy resp. zabezpečených v procese objasňovania skutku, pričom nemal dôvod jeho odborné závery nijako spochybňovať. Ak chcela žalobkyňa spochybníť jeho závery, bolo jej povinnosťou predložiť k jej tvrdeniam také dôkazné prostriedky, ktoré by boli spôsobilé jeho závery spochybníť. Žalobkyňa tak však neučinila a obmedzila sa iba na pasívne namietanie jeho záverov. V priebehu administratívneho konania a ani v nadväzujúcom konaní o odvolaní, okrem namietania svojej viny, nepredložila jediný dôkaz, ktorý by spochybňoval jej vinu za zavinenie dopravnej nehody.

21. K výčitkám týkajúcim sa vyhodnotenia prvotnej výpovede žalobkyne zachytenej v Zázname zo dňa 11.07.2018 ako smerodajnej sťažovateľ namietal, že žiadnemu dôkaznému prostriedku obsiahnutého v spisovom materiály nebola pričítaná väčšia ani menšia dôkazná sila. Vyjadrenie žalobkyne korešponduje so závermi znaleckého skúmania a preto ho sťažovateľ považuje za pravdivé. Žalobkyňa sa navyše vyjadrila spôsobom ktorým nie pripustila, ale potvrdila, že na jej vozidle je poškodenie, ktoré bolo spôsobené touto dopravnou nehodou. Odhliadnuc od farby vozidla, žalobkyňa uviedla, že na jej vozidle vznikla vzájomným kontaktom škoda. Týmto vedome vytvorila spojenie medzi poškodením jej vozidla a prejednávanou vecou, čím de facto sú potvrdené skutočnosti zistené znaleckým skúmaním.

22. Na výzvu krajského súdu sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila žalobkyňa písomným podaním, v ktorom zrekapitulovala svoje námietky skôr uvedené v podanej žalobe pričom sa zároveň v celom rozsahu stotožnila so závermi krajského súdu o nedostatočnom zistení skutkového stavu, ktoré je potrebné pre riadne posúdenie veci.

23. Nad rámec vyjadrenia súhlasu s odôvodneným záverom krajského súdu žalobkyňa dodala, že ku vierohodnosti čiernobielej fotografie predloženej poškodeným mal sťažovateľ ako orgán na to technicky ako aj skúsenosťami dostatočne vybavený preveriť, či bola skutočne vyhotovená dňa 28.06.2018. Mal ďalej požiadať poškodeného o predloženie technického zariadenia za účelom extrahovania fotografie ako aj údajov o nej. Iba tak by bolo možné odstrániť pochybnosti o jej originalite. Vyjadrila aj pochybnosti v súvislosti s postupom prvostupňového orgánu verejnej správy ktorému trvalo až 13 dní predvolať žalobkyňu za účelom vysvetlenia, čo teoreticky vytvorilo priestor na prípadnú manipuláciu s fotografiou.

24. Nesúhlasila s tvrdením sťažovateľa, že aj v prípade neexistencie fotografie by dospel k rovnakému záveru, keďže k jej vyšetrovaniu ako vinníčky došlo iba na základe tejto fotografie a udania poškodeného, pričom bez nej by do dnešného dňa nedošlo k stotožneniu páchatel'a priestupku, nakoľko iný dôkaz sa v administratívnom spise nenachádza.

25. Záverom namietla, že nespochybňuje závery znalca, no poukazuje na to, že v prípade realizovaných vyšetrovacích pokusov namietala rozsah poškodenia motorových vozidiel, pričom ak by mal priebeh vyšetrovacích pokusov simulovať skutočný priebeh dopravnej nehody, poškodenie motorových vozidiel by bolo vo väčšom rozsahu, čo nepotvrdzuje posudzovanú škodu služobného vozidla poškodeného. Mala za to, že ak mal predložený znalecký posudok preukazovať rozsah škody, mal simulovať moment, kedy došlo k reakcii šoféra motorového vozidla ktorý spôsobil škodu, ako a v ktorom moment mal reagovať v rámci priebehu škodovej udalosti vodič motorového vozidla a ako bola prípadná reakcia možná v rámci miesta spáchania priestupku.

26. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP prv preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce dôvody jej odmietnutia. Po konštatovaní jej včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

27. V úvode kasačný súd konštatuje, že na to, aby mohol orgán verejnej správy prejednávajúci priestupok jednoznačne vysloviť záver o spáchaní priestupku, musí mať za preukázané kumulatívne naplnenie tak formálnych znakov ako aj materiálneho znaku daného priestupku vychádzajúc pri jeho vymedzení zo všeobecných znakov správnych deliktov a z pozitívnej právnej úpravy obsiahnutej v zákone o priestupkoch a v osobitných zákonoch.

28. Pod materiálnym znakom priestupku rozumieme jeho spoločenskú nebezpečnosť, pričom vyššie uvedené ustanovenie § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch ho vymedzuje citáciou „ohrozuje alebo porušuje záujem spoločnosti“. Materiálna stránka priestupku je pritom rovnako dôležitá ako tá formálna, keďže pri jej absencii, a to aj za súčasného naplnenia všetkých formálnych znakov, nemožno hovoriť o priestupku. Takýto záver vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vyslovil právny názor, podľa ktorého Pri priestupku je dôležité nielen to, či ide o konanie, ktoré je za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch alebo v inom zákone, ale musí ísť aj o konanie, ktorého sa obvinený z priestupku dopustil prinajmenšom z nevedomej nedbanlivosti a musí sa ním porušovať alebo ohrozovať záujem spoločnosti. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 12. júna 2013 sp.zn. 10Sžd/3/2013).

29. Formálna stránka priestupku je zložená z osobitných a všeobecných formálnych znakov, pričom v prejednávanej veci je potrebné klásť dôraz práve na tie osobitné. Pod osobitné znaky formálnej stránky priestupku zaraďujeme znaky konkrétnej skutkovej podstaty priestupku, ktorá je tvorená objektom, objektívnou stránkou, subjektom a subjektívnou stránkou. Formálne znaky priestupku sú popísané vo všeobecnej a v osobitnej časti zákona o priestupkoch alebo v iných zákonoch obsahujúcich jednotlivé druhy priestupkov. Skutková podstata priestupku je tvorená súhrnom typových znakov, ktoré určujú, o aký priestupok ide a jej vymedzenie vychádza z teórie trestného práva.

30. Všeobecným objektom priestupku je právom chránený záujem, ktorý je spáchaním priestupku ohrozený alebo porušený. Ide o vzťahy, záujmy a hodnoty chránené priestupkovým právom, ktorých porušovanie alebo ohrozenie postihuje štát uložením správnej (administratívnej) sankcie. V osobitnej časti zákona o priestupkoch sú potom upravené skupiny príslušných chránených záujmov, ktoré patria do tej ktorej oblasti a označujú sa ako druhový (skupinový) objekt priestupku (napr. s odkazom na prejednanú vec § 22 zákona o priestupoch upravuje priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky). Okrem toho možno rozoznávať ešte individuálny objekt, ktorý je charakterizovaný ako konkrétny spoločenský záujem, ktorý bol priestupkom ohrozený alebo porušený. Individuálny objekt priestupku je obligatórnym (povinným) znakom každej skutkovej podstaty priestupku. Určenie individuálneho objektu je potom nevyhnutnou podmienkou pre správnu kvalifikáciu priestupku.

31. Objektívna stránka priestupku spočíva v konaní, následku a príčinnej súvislosti medzi nimi a charakterizuje spôsob spáchania priestupku a jeho následok. Konaním sa rozumie prejav ľudskej vôle vo vonkajšom svete. V konaní sa spája vnútorná zložka vôle so zložkou vonkajšou (prejav vôle). Konanie môže spočívať v konaní aktívnom, alebo v opomenutí - nečinnosti. Pokiaľ fyzická osoba poruší alebo nesplní povinnosť, ktorá pre ňu vyplýva z noriem správneho práva, vzniká administratívnoprávna zodpovednosť, ktorá prichádza do úvahy vtedy, keď dôjde k narušeniu spoločenských vzťahov chránených správnym právom. Vznik zodpovednosti pritom predstavuje vznik povinnosti strpieť a niesť sankciu stanovenú normami správneho práva. Niektoré priestupky môžu byť spáchané konaním, niektoré opomenutím a niektoré tak konaním, ako aj opomenutím. Spôsob konania páchatel'a má potom vplyv na rozhodnutie o druhu sankcie. Druhým obligatórnym znakom, ktorý charakterizuje objektívnu stránku skutkovej podstaty priestupku, je následok priestupku. K následku dochádza porušením alebo ohrozením objektu priestupku (napr. vznikne škoda na majetku alebo ujma na zdraví). Nevyhnutnou podmienkou objektívnej stránky je príčinný vzťah medzi konaním a následkom - tzv. kauzálny nexus.

32. Ďalšou podmienkou, ktorá vyplýva aj zo zákona o priestupkoch, je určitá forma zavinenia. Zavinenie je subjektívnou stránkou skutkovej podstaty priestupku, pričom páchatel' je administratívne zodpovedný za následok, ktorý spôsobil, len pokiaľ ho zavinil. Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Treba poznamenať, že zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke a existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nedbanlivostné. Rozdiel medzi nimi je v tom, že pri zavinení z nedbanlivosti, pri vedomej nedbanlivosti, páchatel' priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nemusí vedieť. U páchatel'a páchajúceho priestupok z nevedomej nedbanlivosti je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti, a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti.

33. Posledným obligatórnym znakom skutkovej podstaty priestupku je subjekt priestupku, ktorým je páchatel'. Páchatel'om priestupku je osoba, ktorá svojim konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty priestupku.

34. Na riadne objasnenie a sankcionovanie priestupku teda musia byť obligatórne a kumulatívne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku. V prípade, keby čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno hovoriť o priestupku. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nado všetku pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo.

35. Z pohľadu kasačného súdu je kľúčovým posúdenie otázky, či v danom prípade bolo možné prijať závery o naplnení tak materiálneho znaku ako aj formálnych znakov priestupku a teda výrok o vine resp. zodpovednosť žalobkyne za priestupok oprieť o dôkazy, ktoré prvostupňový orgán verejnej správy vykonal. Z administratívneho ako aj zo súdneho spisu je pritom zrejmé, že dôkazy, s ktorými orgány verejnej správy pracovali možno označiť za nepriame. Nepriamym dôkazom je dôkaz, ktorý síce priamo nedokazuje skutočnosť ktorá je predmetom dokazovania, no dokazuje inú skutočnosť, z ktorej je možné ďalej vyvodit' informácie relevantné pre dokazovanú skutočnosť. Zatiaľ čo súvislosť medzi priamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou býva zrejmá, súvislosť medzi nepriamym dôkazom a skutočnosťou, ktorá je predmetom dokazovania, bude ešte len predmetom zisťovania v priebehu administratívneho konania. Miera tejto súvislosti býva u jednotlivých nepriamych dôkazov odlišná a môže sa aj ukázať, že pôvodný dojem o spojitosti nepriameho dôkazu s dokazovanou skutočnosťou bol vyvolaný len náhodnou zhodou okolností a že tento vzťah v skutočnosti neexistuje. Pretože každý nepriamy dôkaz hodnotený oddelene (bez súvislosti s ďalšími dôkazmi) umožňuje vždy viac výkladov o svojom význame, je jeho význam určený predovšetkým jeho miestom v rade iných nepriamych dôkazov, jeho vzťahom k týmto ďalším dôkazom a jeho súladnosťou s nimi. Kasačný súd zdôrazňuje, že na preukázanie viny v zásade nie je v každom jednom prípade potrebné, aby k takýmto dôkazom pristúpili aj dôkazy priame, ktoré by jednoznačne usvedčovali spáchanie priestupku konkrétnou osobou a to konkrétnym spôsobom, no to len za predpokladu, že nepriame dôkazy nie sú medzi sebou sporné. V opačnom prípade by bolo prakticky nemožné preukázať vinu osobe, ktorá nebola pristihnutá pri páchaní priestupku resp. by neexistoval akýkoľvek iný priamy dôkaz preukazujúci spáchanie skutku. O to obozretnejší musí byť však správny orgán pri zadovážovaní nepriamych dôkazov, kedy platí, že po správnosti by mal takýchto nepriamych dôkazov zabezpečiť viac a to vzhľadom k ich sprostredkovanému vzťahu ku skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania. Je nevyhnutné, aby išlo o súbor nepriamych dôkazov, ktoré vytvárajú ucelený a logicky previazaný reťazec dôkazov, v rámci ktorého ani jeden z týchto nespochybňuje pravdivosť a presvedčivosť ostatných dôkazov. Výsledkom ich následného hodnotenia v spojení s ďalšími nepriamymi dôkazmi tvoriacimi systém, ktorého jednotlivé články sú v súlade medzi sebou ako aj s dokazovanou skutočnosťou, potom možno vysloviť záver o jej preukázaní.

36. Zároveň treba mať na pamäti, že účelom dokazovania je vysporiadanie sa s tvrdeniami účastníkov konania a náležité zistenie skutkového stavu, ktoré je predpokladom pre vydanie zákonného rozhodnutia. Spočíva na úvahe príslušného správneho orgánu, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nebude vykonávať. Vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov kasačný súd poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru, v zmysle ktorej ide o myšlienkovú činnosť správneho orgánu, kedy je vykonaným dôkazom prisudzovaná určitá hodnota zákonnosti, pravdivosti a relevancie pre rozhodnutie. Správny orgán pri tejto činnosti určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o tieto dôkazy môže oprieť svoje skutkové zistenia. Dokazovanie je určitým verifikačným procesom, v rámci ktorého správny orgán zvažuje, ktorý dôkaz je využiteľný a z hľadiska dokazovania významný, a ktorý je pre rozhodnutie vo veci bezvýznamný. Správny orgán považuje vykonaný dôkaz za pravdivý, pokiaľ nie je preukázaný opak.

37. Hodnotenie dôkazov je myšlienkovým postupom, pri ktorom správny orgán na základe svojich logických, systematických a historických úsudkov, ako aj na základe účelu zákona určité tvrdenia prijíma a iné odmieta. Hodnotenie dôkazov sa vykonáva v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov, čo však neznamená, že takéto hodnotenie môže byť ľubovoľné. Správny orgán pristupuje k hodnoteniu jednotlivých dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov až po tom, ako vykonal všetky úkony, ktorých cieľom je odstránenie existujúcich rozporov v dôkazoch (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.04.2009, sp.zn. 8Sžo/87/2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.03.2007, sp.zn. 2 Sž-o-KS 126/2006).

38. V zmysle voľného hodnotenia dôkazov podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, pričom uvedené musí zodpovedať vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia a uvažovania. Pri inštitúte dokazovania je potrebné zaoberať sa aj možnou aplikáciou zásady in dubio pro reo, ktorá je bezprostredne spätá so zásadou prezumpcie neviny. Práve aplikácia zásady

prezumpcie nevinu sa prejavuje v tom, že správny orgán má povinnosť dokázať vinu obvineného z priestupku, pričom pokiaľ sú o tejto pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obvineného, teda aplikovať zásadu in dubio pro reo (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.11.2007, sp.zn. 6Sžo/34/2007).

39. Ako už kasačný súd uviedol, ťažiskovou otázkou v prejednávanej veci je prístup k nepriamym dôkazom, pokiaľ je od týchto odvodený výrok o vine vo vzťahu k spáchaniu priestupku. Z predchádzajúcej judikatúry možno vyvodiť všeobecné východisko, aplikovateľné aj na oblasť priestupkov, podľa ktorého o nepriame dôkazy môže súd opierať výrok o vine len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím narušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného záveru (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.05.2008, sp.zn. 2 To 67/2006). Kasačný súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že obdobne k preukazovaniu viny zo spáchania priestupku na základe nepriamych dôkazov pristupuje aj Najvyšší správny súd Českej republiky (pozri napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR z 03.05.2007, sp.zn. 8 As 10/2006, rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR z 04.02.2009, sp.zn. 1 As 90/2008, rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR z 14.05.2015, sp.zn. 6 As 262/2014). Ako už kasačný súd vyššie uviedol, vykonávanie dokazovania prináleží správneho orgánu, ktorý má povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci a na tento účel zadovážiť podklady pre vydanie zákonného rozhodnutia. Uvedené sa jasne odzrkadľuje aj v prejednávanej veci, kedy prvostupňový orgán, ako aj žalovaný vo svojich rozhodnutiach náležite popísali priebeh vykonaného dokazovania, jednotlivé dôkazy, ktoré v rámci tohto postupu vyhodnocovali, ako aj skutkové zistenia, ktoré im z vykonaného dokazovania vyplynuli.

40. S odkazom na vyššie uvedené musí kasačný súd prisvedčiť záverom krajského súdu o nedostatočnom zistení skutkového stavu pre vyslovenie meritórneho rozhodnutia. Dôkazy nachádzajúce sa v administratívnom spise ktoré zhromaždil žalovaný síce utvárajú relatívne jednotný celok a vnútorne nie sú rozporné, avšak na to, aby bolo možné konštatovať naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty daného priestupku to nepostačuje. Kasačný súd je toho názoru, že bolo potrebné zadovážiť a vykonať ďalšie dôkazy zamerané predovšetkým na preukázanie naplnenia objektívnej stránky priestupku a teda aj jeho subjektu a od neho odvíjajúcej sa subjektívnej stránky priestupku. V opačnom prípade, teda v prípade založenia viny žalobkyne iba na základe prezentovaných dôkazov, by došlo k porušeniu zásady in dubio pro reo. Napriek skutočnosti, že krajský súd dospel k správneho záveru o nedostatočnosti zistenia skutkového stavu, kasačný súd má za potrebné do určitej miery korigovať jeho závery týkajúce sa jednotlivých dôkazov.

41. V prvom rade vyčítal krajský súd žalovanému nedostatočne vedený administratívny spis, keď v ňom absentovali dôležité listiny, o ktoré sa žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opiera. Tu kasačný súd čiastočne súhlasí so závermi krajského súdu, že administratívny spis žalovaného, ktorého súčasťou je aj administratívny spis prvostupňového orgánu verejnej správy vedený pod č. ORPZ-SL-ODI2-101/2081-P je neprehľadný, pretože nie je vedený chronologicky, čo značne sťažuje orientáciu v spise a teda aj ustálenie relevantného skutkového stavu. Na druhej strane sa musí čiastočne prikloniť aj reakcii sťažovateľa, keďže ani jemu nie je zrejmé, aké pokračovanie Zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 11.09.2018 má v administratívnom spise absentovať. Kasačný súd totiž v administratívnom spise dohľadal Zápisnicu o ústnom pojednávaní zo dňa 11.09.2018, ktorá je pokračovaním zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 06.09.2018 a je označená číslom listu administratívneho spisu 184-188. Zápisnica bola ukončená dňa 11.09.2018 o 14.05 hod a na jej konci sa nachádzajú podpisy osôb prítomných na ústnom pojednávaní. Z takto vyhotovenej zápisnice nevyplýva, že by mala mať pokračovanie, ako mylne konštatuje krajský súd. Mylné sú potom aj jeho závery, že už len v dôsledku uvedeného nemohol žalovaný zistiť skutkový stav veci, keď sa v spise nenachádzajú podklady preukazujúce dôležité skutočnosti, na ktoré orgány verejnej správy vo svojich rozhodnutiach odkazovali. Ku chýbajúcemu rozhodnutiu žalovaného zo dňa 16.05.2019 kasačný súd

konštatuje, že jeho absencia v administratívnom spise nemá dôsledky na posúdenie skutkového stavu veci, keďže sa jedná o vlastné rozhodnutie orgánu verejnej správy.

42. Najväčšie rozpory však vyvoláva čiernobiela fotografia predložená poškodeným zachytávajúca postavenie jeho motorového vozidla vedľa motorového vozidla žalobkyne, vyhotovená dňa 28.06.2018 o 20.06 hod.. Kasačnému súdu nie je v prvom rade zrejmé, čo vyvolalo pochybnosti krajského súdu o nedôveryhodnosti tejto fotografie a na základe čoho nadobudol pochybnosti o dátume jej skutočného vyhotovenia, keďže žiadne takéto okolnosti z administratívneho spisu nevyplývajú. Strohé tvrdenie žalobkyne o možnosti dodatočne upravovať fotografiu ako aj dátum a čas jej vyhotovenia (bez ďalšieho), ešte vecne nezakladá domnienku, že k tomu skutočne došlo.

43. Zo záverov prezentovaných krajským súdom totiž vyplýva, že ak si poškodený z opatrnosti zadovážil fotodokumentáciu podporujúcu niektoré jeho tvrdenia, už len ich predložením by sa automaticky dostal do stavu dôkaznej núdze z dôvodu prezumovania ich nedôveryhodnosti.

44. Čo sa týka výpovednej hodnoty predloženej fotografie, tak sťažovateľ ako aj krajský súd sa v zásade zhodli na závere, že táto zachytáva dve motorové vozidlá parkujúce vedľa seba. Pre posúdenie nehodového deja však sama o sebe nemá žiadnu relevanciu. Krajský súd zhodnotil jej dôležitosť vo vzťahu k preukázaniu, či škoda na motorovom vozidle poškodeného vznikla pričinením žalobkyne, resp. že v čase vyhotovenia fotografie sa na jeho aute oter modrej farby pochádzajúci z motorového vozidla žalobkyne ešte nenachádzal. V tejto súvislosti sa kasačný súd prikláňa k argumentom sťažovateľa, že závery krajského súdu sú príliš prísne, keď požaduje od poškodeného subjektu predloženie fotografie predchádzajúcej vzniku dopravnej nehody. Za správne považuje aj tvrdenia sťažovateľa, že ten by aj bez jej predloženia dospel k rovnakým záverom. Rovnakú relevanciu by totiž malo aj samotné ohlásenie dopravnej nehody poškodeným, označenie možného páchatelia poškodeným a vypátranie jeho motorového vozidla. Ku uvedeným prvotným zisteniam totiž spravidla musí pristúpiť ďalšie vyšetrovanie na objasnenie priestupku, ktoré spravidla preukáže práve okolnosti vzniku škody, zodpovedného subjektu a príčinnej súvislosti. Zodpovedanie otázok vzniku škody má byť otázkou ďalšieho objasňovania vykonaného príslušným správnym orgánom a nie otázkou aktivity poškodenej osoby. Požiadavka smerujúca na poškodeného, aby preukázal, že v čase vyhotovenia fotografie jeho motorové vozidlo nebolo poškodené, teda nebola náležitá.

45. Kasačný súd nerozumie ani výčitke krajského súdu uvedenej v závere bodu 44 napadnutého rozsudku, keď usúdil, že poškodený mal doložiť fotografiu alebo iný dôkaz ktorý by bol podkladom jeho tvrdenia, že na jeho motorovom vozidle, konkrétne na pravých predných a zadných dverách zostal oter modrej farby ktorý spôsobila žalobkyňa svojim motorovým vozidlom. Poškodenie motorového vozidla bolo pritom zaznamenané vo fotodokumentácii bezprostredne vyhotovenej dňa 29.06.2018 v čase od 9.30 do 9.31 hod. povereným príslušníkom Policajného zboru. Vyhotovenie fotodokumentácie aj poškodeným hodnotí v prejednávanej veci kasačný súd ako nezvyčajné a nadbytočné, keďže tieto úkony prislúchajú orgánu objasňujúcemu priestupok.

46. V súvislosti s namietanou prvotnou výpoveďou žalobkyne kasačný súd súhlasí so záverom krajského súdu, že zo spôsobu akým je naformulovaná nemožno jednoznačne vyvodit' vedomosť žalobkyne o spáchaní priestupku, ktorý sa jej kladie za vinu a rovnako tak nemožno toto vyjadrenie považovať za priznanie sa ku skutku. Na druhej strane, priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 sú koncipované ako nebanlivostné priestupky, o ktorých vedomosť páchatel' častokrát ani nemusí mať. Prvotným vyjadrením však žalobkyňa len pripustila možnosť, že ku skutku ktorý sa jej kladie za vinu mohlo dôjsť jej pričinením. Správny orgán nemohol podané vysvetlenie úplne opomenúť a to aj z dôvodu, že sa náležite vysporiadal s následnou zmenou vo výpovedi žalobkyne tvrdiac, že na ňu bol vyvíjaný nátlak, čo sa jej v priebehu konania však nepodarilo preukázať.

47. Tu sa však kasačnému súdu natíska iná otázka a to odkiaľ krajský súd zistil, že by bola pri prvotnom výsluchu predložená žalobkyňou čiernobiela fotografia motorového vozidla poškodeného, na základe ktorej podľa jeho konštatovaní potom nemohla rozoznať modrú farbu oteru a tým pádom ani

nemohla sama dospieť k záveru, že poškodenie mohlo vzniknúť jej pričinením. Z obsahu administratívneho spisu pritom vyplýva, že niektoré fotografie vyhotovené dňa 29.06.2018 po ohlásení dopravnej nehody poškodeným (v tento deň boli vyhotovované tak fotografie motorového vozidla poškodeného ako aj motorového vozidla žalobkyne) sú v administratívnom spise založené tak v ich čiernobielej verzii ako aj vo farebnej verzii. Rovnako tak niektoré fotografie motorového vozidla žalobkyne zo dňa 27.07.2018 sú v spise založené tak v čiernobielej ako aj farebnej verzii. Kasačný súd dodáva, že námietku, že by bola žalobkyni predložená iba čiernobiela fotografia vozidla poškodeného, v podanej žalobe nenašiel. Jediná námietka týkajúca sa predloženia čiernobielej fotografie smerovala iba voči fotografii predloženej poškodeným no uvedená fotografia nemá žiaden vzťah k nehodovému deju alebo samotnému vzniku poškodenia ako bolo konštatované vyššie. Z podaného vyjadrenia, kde uviedla, že na poškodenom vozidle sa nachádza farba jej vozidla a na jej vozidle je poškodenie možno dôvodne predpokladať, že prvostupňový orgán disponoval farebnými fotografiami ktoré jej boli predložené s tým, že v spise boli následne pre evidenčný účel založené fotografie čiernobiele. Z uvedeného dôvodu nie je náležité vyčítať žalovanému takéto pochybenie. Rovnako tak nie je dôvod vyhodnotiť vo svetle týchto skutočností jej prvotné vysvetlenie ako irelevantné, práve naopak.

48. Bez ohľadu na výčitky voči odôvodneniu krajského súdu kasačný súd konštatuje, že z administratívneho spisu nevyplývajú dostatočné dôkazy, ktoré by osvedčili vinu žalobkyne, keďže tieto síce v súhrne naznačujú dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku žalobkyňou, no to nie je dostačujúce.

49. Podľa názoru kasačného súdu bolo v tejto súvislosti potrebné bezprostredne po nahlásení dopravnej nehody dopátrať motorové vozidlo žalobkyne ako aj jej osobu a vykonať ohliadku jej vozidla spolu so zadokumentovaním poškodenia na jej motorovom vozidle. Riadna ohliadka jej motorového vozidla však bola vykonaná s odstupom času takmer jedného mesiaca po dopravnej nehode, v dôsledku čoho sa stala pre potreby objasnenia priestupku takmer neupotrebitelnou. Z uvedeného dôvodu preto nebolo možné ani následne vykonať znalecký posudok so zameraním sa na stotožnenie oteru lakov na oboch motorových vozidlách, pričom práve takýto dôkaz by bol tým posledným článkom celej skladačky preukazujúcej prípadnú vinu žalobkyne zo spáchania priestupku. Tento nedostatok potom nemohli zaceliť ani vykonané vyšetrovacie pokusy, ktorých výsledky sa bez prístupia nadväzujúcich nepriamych dôkazov javia iba ako náhodné.

50. Vychádzajúc z vyššie uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že napriek korekcii niektorých záverov krajského súdu ten v merite veci rozhodol správne, keď napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil, a preto je potrebné kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť podľa § 461 SSP.

51. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 a 2 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že v konaní plne úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

